

Frumoasa doamnă tristă

Nicu Hăloiu

Frumoasa doamnă tristă

Suie doamna-n dealuri
cotrobăind prin frunze
și scoarță de copaci,
îngălbenind pădurea,
rodind în taină câmpul
le fie spor pe mese
celor oameni săraci!

Aduce-n pârg și vița
cu struguri dulci și negri
ce freamătă de vin,
să stingă-n taină focul
vărsând în căni licoarea
ce-așterne-ncet pe buze
arome de pelin!

S-a dus seninul verii,
pe cer e cenușiul
purtat tiptil de-un nor,
e toamnă și e bine,
spre cer suindu-și pofta
înmiresmând văzduhul
aroma din cuptor!

Se pierd în zare frunze,
ce cad primind paloarea
petalelor de vânt,
se învelește toamna
ce suie-ncet pe dealuri
frumoasa doamnă tristă,
cu galbenu-i veșmânt!

S-a dus căldura blândă
ce ne dădea binețe
prin cântul trist de greieri
în loc de bună seara,
e tare tristă doamna
cu-al ei veșmânt de frunze,
tiptil, se-așterne toamna,
s-a scurs în taină vara!